

چهل حدیث درباره نماز

<"xml encoding="UTF-8?">

چهل حدیث درباره نماز از حضرت رسول اکرم (صلی الله علیه و آله):

1. «الصَّلَاةُ مِعْرَاجُ الْمُؤْمِنِ»

نماز، معراج مؤمن است.

کشف الاسرار، ج 2، ص 676

2. «الصَّلَاةُ نُورُ الْمُؤْمِنِ»

نماز نور مؤمن است.

نهج الفصاحه، ص 396

3. «عَلَّمَ الْإِيمَانَ الصَّلَاةَ»

علامت و نشانه ایمان نماز است.

شهاب الاخبار، ص 59

4. «الصَّلَاةُ عِمَادُ دِينِكُمْ»

نماز، پایه و ستون دین شماست.

میزان الحکمه، ج 5، ص 370

5. «عَلَّمَ الْإِسْلَامَ الصَّلَاةَ»

نماز، پرچم اسلام است.

کنز العمال، ج 7، ص 279 حدیث 1887

6. «إِنَّ الصَّلَاةَ قُرْبَانُ الْمُؤْمِنِ»

همانانماز خواندن وسیله نزدیکی مؤمن به خداست.

7. «مَوْضِعُ الصَّلَاةِ مِنَ الدِّينِ كَمَوْضِعِ الرَّأْسِ مِنَ الْجَسَدِ»

جایگاه نماز در دین ، مانند جایگاه سر در بدن است.

کنز العمال، ج 7، حدیث 18972

8. «الصَّلَاةُ مِفْتَاحُ الْجَنَّةِ»

نماز کلید بهشت است.

نهج الفصاحه، حدیث 1588

9. «قُرَّةُ عَيْنِي فِي الصَّلَاةِ»

روشنی چشم من در نماز است.

نهج الفصاحه، ص 283، حدیث 1343

10. «مَنْ حَافَظَ عَلَى الْجَمَاعَةِ حَيْثُمَا كَانَ مَرَّ عَلَى الصَّرَاطِ كَالْبَرْقِ الْخَاطِفِ اللَّامِعِ فِي أَوَّلِ زُمْرِهِ مَعَ السَّابِقِينَ»

کسی که محافظت و مداومت بر نماز جماعت کند، مانند برق سریع و درخشان همراه نخستین گروه بهشتیان از روی صراط می گذرد.

ثواب الاعمال، ص 343

11. «إِنَّ اللَّهَ وَعَدَ أَنْ يَدْخُلَ الْجَنَّةَ ثَلَاثَةَ نُفُورٍ بَغَيْرِ حِسَابٍ وَ يَشْفَعُ كُلُّ وَاحِدٍ مِنْهُمْ فِي ثَمَانِينَ أَلْفًا، الْمُؤَذِّنُ وَالْإِمَامُ،

و رَجُلٌ يَتَوَضَّأُ ثُمَّ يَدْخُلُ الْمَسْجِدَ فَيُصَلِّي فِي الْجَمَاعَةِ»

همانا خداوند به سه گروه وعده داد، بدون حساب وارد بهشت شوند، و هر یک از این سه گروه (روز قیامت) می توانند هشتاد هزار نفر را شفاعت کنند و آن ها عبارتند از: 1- مؤذن 2- امام جماعت 3- کسی که وضو بگیرد، سپس داخل مسجد شود و نماز را به جماعت به جا آورد.

مستدرک الوسائل، ج 1، ص 488

12. «التَّكْبِيرَةُ الْأُولَى مَعَ الْإِمَامِ خَيْرٌ مِنَ الدُّنْيَا وَمَا فِيهَا»

تکبیر اول را با امام جماعت گفتن بهتر است از دنیا و آنچه در آن است.

مستدرک الوسائل، ج 1، ص 488

13. «إِنَّ اللَّهَ يَسْتَحْيِي مِنْ عَبْدِهِ إِذَا صَلَّى فِي جَمَاعَةٍ ثُمَّ سَأَلَهُ حَاجَةً أَنْ يَنْصَرَفَ حَتَّى يَقْضِيَهَا»

زمانی که بنده ای نمازش را به جماعت بخواند، خداوند از او حیا می کند، و هنگامی که از او طلب حاجت کرد، منصرف نشود، مگر این که حاجتش را برآورد.

بحار الانوار، ج 88 ص 4

14. «مَنْ حَافَظَ عَلَى الصَّغْرِ الْأَوَّلِ وَ التَّكْبِيرِ الْأَوَّلِ لَا يُؤْذِي مُسْلِمًا، أَعْطَاهُ اللَّهُ مِنَ الْأَجْرِ مَا يُعْطَى الْمُؤَذِّنُونَ فِي

الدُّنْيَا وَ الْآخِرَةِ»

کسی که محافظت و مداومت بر صف اول و تکبیر اول نماید، و مسلمانی را اذیت نکند، خداوند به او اجری معادل اجری که مؤذنین در دنیا و آخرت دریافت می کند، عطاخواهد کرد.

وسائل الشیعه ، ج 5، ص 387

15. «أَلَا أَنَّ الصَّلَاةَ مَادَّبَهُ اللَّهُ فِي الْأَرْضِ قَدْ هَنَأَهَا لِأَهْلِ رَحْمَتِهِ فِي كُلِّ يَوْمٍ خَمْسَ مَرَّاتٍ»

آگاه باشید نماز سفره گسترده خدا در زمین است که خداوند آن را روزی پنج بار برای اهل رحمتش (افراد شایسته رحمت) گوارا نموده است.

مستدرک الوسائل ، ج 1، ص 170

16. «الصَّلَاةُ رَأْسُ الْإِسْلَامِ»

نماز (به منزله) رأس اسلام است.

بحار الانوار، ج 17، ص 127 میزان الحکمه، ج 5، ص 367

17. «أَوَّلُ مَا يَسْأَلُونَ عَنْهُ الصَّلَوَاتِ الْخَمْسِ»

اولین چیزی که از انسان ها سؤال می شود، نمازهای پنج گانه است.

کنز العمال، ج 7، حدیث 18859

18. «الصَّلَاةُ نُورٌ»

نماز، روشنی است.

میزان الحکمه، ج 10 ص 234

19. «إِنَّ أَحَبَّ الْأَعْمَالِ إِلَى اللَّهِ - عَزَّوَجَلَّ - الصَّلَاةُ وَالْبِرُّ وَالْجِهَادُ»

همانا، محبوب ترین اعمال در نزد خداوند: نماز، نیکی کردن و جهاد در راه خداست.

وسائل الشیعه، ج 3، ص 27

20. «صَلَاةُ الرَّجُلِ تَطَوُّعاً حَيْثُ لَا يَرَاهُ النَّاسُ تَعْدِلُ صَلَاتُهُ عَلَى أَعْيُنِ النَّاسِ خَمْساً وَعَشْرِينَ»

نماز مرد که داوطلبانه و مستحبی درجایی که مردم او را نبینند به جا آورد، برابر بیست و پنج نماز است که در برابرچشم مردم انجام دهد.

نهج الفصاحه ص 391

21. «بِالصَّلَاةِ يَبْلُغُ الْعَبْدُ إِلَى الدَّرَجَةِ الْعُلْيَا لِأَنَّ الصَّلَاةَ تَسْبِيحٌ وَ تَهْلِيلٌ وَ تَحْمِيدٌ وَ تَكْبِيرٌ وَ تَمْجِيدٌ وَ تَقْدِيسٌ وَ قَوْلٌ

و دَعْوَةٌ»

به وسیله نماز بنده به درجه عالی و مقام والا می رسد، زیرا نماز تسبیح و تهلیل و تحمید و تکبیر و تمجید و تقدیس الهی است ، نماز قول حق و دعوت به سوی حق می باشد.

بحار الانوار، ج 82 ص 232 جامع احادیث الشیعه، ج 4، ص 22

22. «نَوْمٌ عَلَى عِلْمٍ خَيْرٌ مِنْ صَلَاةٍ عَلَى جَهْلٍ»

خواب با علم بهتر از نماز با جهل است.

نهج الفصاحه، ص 633

23. «الصَّلَاةُ أُنْسٌ فِي قَبْرِهِ وَ فَرَّاشٌ تَحْتَ جَنْبِهِ وَ جَوَابٌ لِمُنْكَرٍ وَ نَكِيرٍ»

نماز مونس (نمازگزار) در قبر، فرش نیکو در زیرش، و پاسخ نمازگزار برای منکر و منکر می باشد.

بحار الانوار، ج 82 ص 232

24. «الصَّلَاةُ زَادَ لِلْمُؤْمِنِ مِنَ الدُّنْيَا إِلَى الْآخِرَةِ»

نماز زاد و توشه مؤمن در دنیا برای آخرت می باشد.

«بحار الانوار، ج 82 ص 232»

25. «الصَّلَاةُ إِجَابَةٌ لِلدُّعَاءِ وَ قَبُولٌ لِلْأَعْمَالِ»

نماز موجب اجابت دعا و قبولی اعمال است.

بحار الانوار، ج 82 ص 1

26. «الصَّلَاةُ سِلَاحٌ عَلَى الْكَافِرِ»

نماز سلاح مؤمن علیه کافراست.

بحار الانوار، ج 82، ص 56 و 231

27. «مَثَلُ الصَّلَاةِ الْخَمْسِ كَمَثَلِ نَهْرٍ جَارٍ، عَذَبَ عَلَى بَابٍ أَحَدُكُمْ يَغْتَسِلُ فِيهِ كُلَّ يَوْمٍ خَمْسَ مَرَّاتٍ فَمَا يَبْقَى ذَالِكَ

مِنَ الدَّنَسِ»

نمازهای پنج گانه به نهر جاری گوارایی می مانند که بر در خانه هایتان روان است و هر روز پنج بار خود را در زلال

آن شست و شو می دهید، و دیگر هیچ پلیدی باقی نمی ماند.

کنز العمال، ج 7، ص 291 حدیث 18931

28. «الصَّلَاةُ تَسْوَدُّ وَجْهَ الشَّيْطَانِ»

نماز چهره شیطان را سیاه می کند.

نهج الفصاحه، ص 396

29. «لَا صَلَوةَ لِمَنْ لَا يُطِيعُ الصَّلَاةَ، وَ طَاعَةُ الصَّلَاةِ أَنْ تَنْهَى عَنِ الْفَحْشَاءِ وَ الْمُنْكَرِ»

کسی که مطیع نماز نباشد، نمازش کامل نیست و اطاعت از نماز همان دوری از فحشاء و منکر است.

بحار الانوار، ج 82 ص 198

30. «قَالَ اللَّهُ تَعَالَى: إِفْتَرَضْتُ عَلَى أُمَّتِكَ خَمْسَ صَلَوَاتٍ وَ عَهْدْتُ عِنْدِي عَهْدًا إِنَّهُ مَنْ حَافَظَ عَلَيْهِنَّ لَوْ قَتِلَ»

أَدْخَلْتَهُ الْجَنَّةَ وَ مَنْ لَمْ يُحَافِظْ عَلَيْهِنَّ فَلَا عَهْدَ لَهُ عِنْدِي»

خداوند متعال فرمود: نمازهای پنج گانه را بر امت تو واجب کردم و با خود پیمان بستم که هر کس مراقب آن

نمازها و وقت آنها باشد، او را به بهشت داخل نمایم، و کسی که مراقب آنها نباشد، من تعهدی نسبت به او ندارم.

31. «يَا أَبَاذَرٍّ! مَا دُمْتَ فِي الصَّلَاةِ فَإِنَّكَ تَقْرَعُ بَابَ الْمَلِكِ الْجَبَّارِ وَمَنْ يَكْثُرُ قَرَعَ بَابِ الْمَلِكِ فَإِنَّهُ يَفْتَحُ لَهُ»

ای ابوذر! تا هنگامی که در نماز هستی درب خانه ملک جبار را می کوبی ، و هر کس درب خانه ملک را بسیار بکوبد، به رویش باز می شود.

بحار الانوار، ج 77، ص 80 میزان الحکمة، ج 5، ص 377

32. «لَا يَزَالُ الشَّيْطَانُ يَرْعَبُ مِنْ بَنِي آدَمَ حَافِظَ عَلَى الصَّلَوَاتِ الْخَمْسِ فَإِذَا صَيَّعَهُنَّ تَجَرَّ عَلَيْهِ وَ أَوْقَعَهُ فِي

الْعِظَائِمِ»

تا وقتی که فرزندان آدم، نمازش را به دقت و با شرایط و آداب می خواند، شیطان پیوسته از او در وحشت و هراس است؛ پس اگر نماز را ضایع نموده (و در وقت مقرر آن به جا نیاورد)، شیطان بر او چیره می شود و او را در گناهان کبیره انداخته و وی را گرفتار می کند.

بحار الانوار، ج 82 ص 202

33. «لَوْ كَانَ عَلَى بَابِ دَارٍ أَحَدُكُمْ نَهْرٌ وَ اغْتَسَلَ فِي كُلِّ يَوْمٍ مِنْهُ خَمْسَ مَرَّاتٍ أَكَانَ يَبْقَى فِي جَسَدِهِ مِنَ الدَّرَنِ شَيْءٌ؟

قُلْتُ: لَا. قَالَ: فَإِنَّ مِثْلَ الصَّلَاةِ كَمِثْلِ النَّهْرِ الْجَارِي كُلَّمَا صَلَّى صَلَاةً كَفَرَتْ مَا بَيْنَهُمَا مِنَ الذُّنُوبِ»

اگر در کنار خانه شما نهری باشد و در روز پنج نوبت خود را در آن شست و شو دهید، آیا در بدن شما چیزی از آلودگی ها می ماند؟ هرگز! (انسان از آلودگی پاک می شود) نماز نیز مثل نهر جاری و روانی است که هرگاه بر پا می شود گناهان را می شوید و از بین می برد.

وسائل الشیعه، ج 2، ص 7

34. «قُمْ فَصَلِّ فَإِنَّ فِي الصَّلَاةِ شِفَاءً»

بر خیز و نماز به جا آور! پس همانا در نماز شفا است.

جامع احادیث الشیعه، ج 4، ص 28

35. «الصَّلَاةُ كَفَّارَةُ الْخَطَايَا ثُمَّ قَرَأَ: (إِنَّ الْحَسَنَاتِ يُذْهِبْنَ السَّيِّئَاتِ)»

نماز کفاره گناهان می باشد. سپس آن حضرت این آیه را خواند که: «حسنات سیئات را از بین می برد».

تفسیر ابوالفتوح رازی، ج 1، ص 248

36. «نُورُوا مَنَازِلَكُمْ بِالصَّلَاةِ وَ قِرَاءَةِ الْقُرْآنِ»

به خانه هایتان با خواندن نماز، و قرائت قرآن، نورانیت ببخشید.

کنز العمال، ج 15، ص 392، حدیث 41518

37. «مَا مِنْ صَلَاةٍ يَحْضُرُ وَقْتَهَا إِلَّا نَادَى مَلَكٌ بَيْنَ يَدَيِ النَّاسِ: أَيُّهَا النَّاسُ! قُومُوا إِلَى نِيرَانِكُمُ الَّتِي أَوْقَدْتُمُوهَا عَلَى

ظُهُورِكُمْ فَأَطْفِئُوهَا بِصَلَاتِكُمْ»

هیچ نمازی نیست مگر این که چون وقت آن فرا می رسد فرشته ای درپیش روی مردمان ندا می کند: ای مردم!

برخیزید به سوی آتشی که بر پشت خودافروخته اید، تا آن را با نماز خویش خاموش کنید.

محجة البيضاء، ج 1، ص 339

38. «إِنَّ الصَّلَاةَ تَأْتِي إِلَى الْمَيِّتِ فِي قَبْرِهِ بِصُورَةِ شَخْصٍ أَنْوَرَ اللَّوْنِ يُونِسُهُ فِي قَبْرِهِ وَ يَدْفَعُ عَنْهُ أَهْوَالَ الْبَرْزَخِ»

نماز به صورت انسانی سفید چهره وارد قبر میت شده و با او انس می گیرد و وحشتهای برزخ را از او برطرف می کند.

لآلی الاخبار، ج 4، ص 1، الحكم الزاهره، ص 283

39. «إِذَا أَقَامَ الْعَبْدُ الْمُؤْمِنُ فِي صَلَاتِهِ نَظَرَ اللَّهُ - عَزَّ وَ جَلَّ - إِلَيْهِ»

وقتی بنده مؤمن به نماز می ایستد، خداوند سبحان به او نظر می کند.

وسائل الشیعه، ج 3، ص 21

40. «كَانَ رَسُولُ اللَّهِ (صلى الله عليه و اله) يَمْسَحُ مَنَاكِبَنَا فِي الصَّلَاةِ وَ يَقُولُ: اِسْتَوُوا وَ لَا تَخْتَلِفُوا فَتَخْتَلِفَ قُلُوبُكُمْ»

رسول خدا (صلی الله علیه و اله) شانه های نمازگزاران را در نماز جماعت می گرفت و منظم می کرد، و می فرمود: مساوی و منظم باشید، نامنظم و جدا از هم نباشید که قلب های شما از یکدیگر جدا می شود.

جامع احادیث الشیعه، ج 6